
Hørings svar fra YS – ekspertgruppen om barn i fattige familier

YS har kommentarer til forslaget om å øke og samtidig skattlegge barnetrygden. Vi har ikke tatt stilling til de øvrige forslagene fra ekspertgruppen.

YS er for en kraftig oppjustering av barnetrygden, både med bakgrunn i at dyrtiden skaper utfordringer for mange barnefamilier og med bakgrunn i at satsene i barnetrygden ble videreført nominelt i en lengre periode på 90- og de to første tiårene på 2000-tallet. Etterslepet fra dette er fortsatt ikke tatt igjen, spesielt for barn over seks år. YS har derfor ment at satsene i barnetrygden minst må oppjusteres med prisveksten, og at satsen for barn over seks år må opp på samme nivå som for barn under seks år. Gitt formålet med barnetrygden – å bidra til å dekke kostnader ved å ha barn – er det urimelig at man skal få mindre i barnetrygd når barna blir større. Eldre barn koster mer, blant annet til fritidsaktiviteter.

Vi deler ekspertgruppens bekymring for barn som vokser opp i fattige familier, og ønsker en aktiv politikk for å bekjempe barnefattigdom og utenforskap. Det er imidlertid flere dilemmaer knyttet til skattlegging av barnetrygden, og vi finner derfor ikke å kunne gå inn for ekspertgruppens forslag til omlegging.

I vår avveining har vi lagt vekt på at barnetrygdens helt generelle utforming bør bevares. Barnetrygden er ubyråkratisk og stigmatiserer ikke. Den er omfordelende, ved at den gir likt kronebeløp til alle som forsørger barn. På den måten hjelper barnetrygden til å trygge barns oppvekstvilkår og gi alle barn like muligheter. Universelle velferdsgoder kan bidra til å sikre bred oppslutning om velferdsordningene og viljen til å betale skatt hos brede lag av befolkningen, noe også ekspertgruppen er inne på.¹

---

¹ Rapport fra ekspertgruppe om barn i fattige familier, side 133.

Videre har vi lagt vekt på at skatt på barnetrygd reduserer lønnsomheten av å jobbe for enkelte skattytere og gjør terskelen inn i arbeidslivet høyere for noen foreldre. Gratis eller sterkt subsidierte velferdstjenester, som barnehage og SFO, er alternative støtteformer som ikke har de samme uheldige virkningene på lønnsomheten av å jobbe.

Vi har også lagt vekt på at det ikke er et formål ved barnetrygden å omfordele mellom barnefamilier, slik man i realiteten vil gjøre dersom barnetrygden gjøres skattepliktig. Dersom det er ønskelig å finansiere en oppjustering av barnetrygdsatsene ved å øke skattleggingen på høyere inntektsnivåer, bør man i stedet vurdere å øke skatten på høye inntekter generelt. Eventuelt kan andre skattegrunnlag vurderes.

Gitt at barnetrygden skal målrettes sterkere mot lavinntektsfamilier, mener vi likevel det er å foretrekke at dette gjøres slik ekspertgruppen foreslår, framfor mer direkte behovsprøving.